

2 K miesięcznie
z odsyłką.

Zagranicą miesięcznie 2 M. 30 f.
3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl. 70 cm. amer
Tygodniowo w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru **10h**
pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcyi
rękopisów nie zwraca i bezimiennych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socjalno-demokratycznej.
Wychodzi codziennie o godzinie 6 wieczorem.

Redakcyja i Administracyja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcyi Nr. 396.
Telefon Administracyi Nr. 2314.
Konto czekowe Nr. 34.095.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
ul. Gołębia L. 2. I. p.
(Róg ul. Brackiej)
Telefonu Nr. 1354.
Konto czekowe 910.

Ceny ogłoszeń: Za miesiąc wiersza
petitem 36 h. Za miesiąc wiersza
petitem w nadesłanem 90 h

Nowe bezskuteczne ataki Włochów.

Zdobycie Bojanu. — Rozkaz komendy Legionów o wymarszu korpusu posiłkowego. — Kongres narodowy w Moskwie.

Upadek pozorów.

Przed trzema dniami dokonały się w polityce polskiej poważne zmiany, będące dalszym ciągiem rozwoju stosunków w Polsce i wstępem do zmian dalszych. Upadła Tymczasowa Rada Stanu i z okupacji pruskiej wycofano Legiony.

Jaki jest sens polityczny tych dwóch zjawisk? Tymczasowa Rada Stanu była ciałem mianowanym przez oba państwa centralne,

Gallioya została od

Polski odcięta. Miało to być niejako wyrównaniem przez utworzenie rzeczywistego rządu i rzeczywistego wojska w Królestwie, którego granic nie oznaczono, chociaż podział na dwie okupacje zatrzymano.

Czekano zatem na rząd i wojsko z otucha

Sama Tymczasowa Rada Stanu mianowana dnia 14 stycznia, już w dniu 1 maja grozi swym rozwiązaniem i złożeniem mandatów. Lewica, która była w skromnej liczbie w Radzie Stanu, okazała jak największą ustepliwosć i cierpliwość i wytrzymała jeszcze dalsze dwa miesiące, poczem złożyła mandaty. Za nią poszła i cała reszta członków Rady równo w dalsze dwa miesiące, uznawszy za lewicę niemożliwość takiej egzystencji.

Cały ten ciężki proces przeszedłby bez zbyt wielkiego rozbicia polskiego społeczeństwa, które w olbrzymiej większości jest na szczęście jednej myśli i jednego zdania, gdyby nie szkodliwe nadzwyczaj stanowisko małej garści ludzi, którzy oszołomieni samą nazwą „rząd polski”, albo mając na widoku korzyści partyjne (a właściwie koteryjne), a nawet awanse osobiste, z pozorów czynili jakies niezmiernie zdobyczel. Z brakiem konsekwencji zdumiewającym, wielu z tych ludzi, którzy głosili, że wierzą tylko w dobrą wolę Austrii, rzuciło się do usług okupantom pruskim, ciągle w imię tego, że ci okupanci dają przecież rząd i wojsko!...

Największą szkodę sprawie polskiej wyrządzili ci Polacy, którzy nie zawahali się — oparć o Berlin — wzywać do najbardziej niemądrego prześladowania swoich braci. Powstała obok prasy tego rodzaju, zwanej dotąd D-prasą (Departamentowa prasa) jeszcze G-prasa,

(„Głos”, „Godzina”, „Goniec”).

Aż doszli w swoim zaślepieniu do tego, że stosunki okazały się niemożliwymi ani dla Polski, ani dla okupantów. Doszli do punktu, który okazał się dla nich — bankructwem.

Są to już resztki żywiołów, które nienawidząc ruchu zbrojnego, żyły pozorami, że go popierają, którzy nie wierząc w Polskę, udawali, że są aktywistami, t. j. polskimi patriotami. Im prędzej te resztki stracą wpływy, tem prędzej naród się zorganizuje. Ustąpienie Rady Stanu i położenie końca niesłychanym stosunkom w wojsku zaliczyć należy do tych niezbędnych warunków, których spełnienie umożliwi powstanie nowej organizacji Polski.

Listy warszawskie

Po dymisji T. Rady Stanu. — Sprawa Komisji Regencyjnej. — Zmiana frontu Centrum Narodowego.

Warszawa, 26 sierpnia.

Wicie już zapewne z komunikatu urzędowego o dymisji T. Rady Stanu, która uznała dalsze swe istnienie w obecnych warunkach za niemożliwe. Sprawa wydania bez wiedzy i zgody T. Rady Stanu rozkazu, wysyłającego Legiony z Królestwa, była ostatecznym powodem ustąpienia ze stanowiska jej członków. Likwidacją tej instytucji, która odchodzi, nie spełniwszy żadnego ze swych zadań pierwotnych, zajmą się dotychczasowi dyrektorowie departamentów sprawiedliwości, oświaty i skarbu. — Mają oni przekazać pracę budowania państwowości i rządu polskiego Komisji Regencyjnej, do której T. Rada Stanu — przed swym rozwiązaniem się — desygnowała ks. Zdzisława Lubomirskiego, ks. arcybiskupa Kakowskiego i byłego marszałka koronnego, p. Niemojowskiego. Desygnowano ich jednak bez uprzedniego zapewnienia się, czy zgodzą się na przyjęcie tej godności. To ostatnie jednak jest bardzo wątpliwe. Nawet jeszcze przed ostatnim zarządzeniem w sprawie Legionów ks. Lubomirski uzależniał nietylko wstąpienie do Komisji Regencyjnej, ale samo współdziałanie w pracy tworzenia rządu od całego szeregu warunków, między innymi i dotyczących wojska. Otóż obecnie niema żadnych widoków realizacji któregokolwiek z tych warunków. Co do ks. Kakowskiego, to jego decyzja w sprawie udziału w Komisji Regencyjnej nawet w zasadzie nie była dotychczas powzięta. — Natomiast b. marszałek koronny stanowczo zrzekł się tej godności i nie dał się przekonać żadnym argumentom tych, którzy go do zmiany postanowienia namawiali.

Nie wiadomo więc, czy w obecnych, bez porównania cięższych warunkach, panowie ci zgodzą się wziąć na siebie brzemie wielkiej odpowiedzialności.

Na wczorajszym posiedzeniu T. Rady Stanu komisarze rządów okupacyjnych tłumaczyli, że ostatni rozkaz w sprawie Legionów jest zarządzeniem czysto wojskowym i że jest dla nich niejako niespodzianką.

Do srody wszystkie pułki Legionowe miały opuścić teren Królestwa, ale dziś przyszedł rozkaz wstrzymania na 24 godziny.

Ostatnie wypadki wywołały zrozumiłą konsternację w obozie centrowym, który nagle znalazł się w położeniu bez wyjścia. Centrum Narodowe uznało za niemożliwe prowadzenie dotychczasowej polityki wobec okupantów. Daje temu bardzo ostry wyraz najświeższy numer „Teki.”

Z gmachu T. Rady Stanu został dziś usunięty sztandar polski na znak zawieszenia jej czynności.

Zastępca.

Nowy front północny koło Soczy.

Z chwilą, kiedy Włochom udało się na płaskowyżu Bainsizza—Św. Ducha po zajęciu Vrh zyskać na terenie w kierunku południowym, uznało kierownictwo wojsk austro-węgierskich za wskazane wyciągnąć z tego konsekwencje i obrać nową linię obronną, gdzie skutecznie będzie można dać odpór nowym atakom włoskim. Przełożenie frontu zostało dokonane bez

przeszkody ze strony Włochów, którzy, nie wiedząc o nim, dłuższy czas ostrzeliwali opróżnione pozycje, a następnie wykonali na nie atak. Wojska austro-węgierskie opróżniły dobrowolnie luk, jaki tworzyła linia frontu, biegnąca mniej więcej równolegle z Soczą od Monte Santo aż po St. Lucia na południe od Tolminu i zeszyły na jego cięciwę. Wygięty ku zachodowi luk z najbardziej eksponowanym środkiem koło Plawy przedstawiał wiele niedogodności, gdyż zawsze był narażony na flankowe działanie ze strony nieprzyjaciela, które w ciągu wielu bitw pomalą odłamowało z niego część po części: nasamprzód wzgórze koło Plawy, potem na południe od niego Kuk i Vodice, wreszcie na północy w ostatnich dniach płaskowyż Vrh. Nowo zajęte stanowiska mają bezpośrednio za sobą wznoszące się ponad 1000 m. grzbiety gór Lokovec, których stoki, pokryte lasami, stanowią doskonałą ochronę dla baterji i rezerw. U stóp wschodnich grzbietów biegnie znakomita droga, stanowiąca wyborną linię komunikacyjną, od Ternowo aż do przyczółka mostowego Tolminu. Poniżej Monte Santo, które zostało bez walki oddane wskutek posunięcia się Włochów na płaskowyżu Bainsizza—Św. Ducha w kierunku południowym, Monte San Gabriele wysoka na 664 m., stanowi łącznik między dawnymi a nowymi pozycjami i jest jedynym i ostatnim punktem obronnym, zabezpieczającym od północy pozycje austro-węgierskie przed Gorycją. O Monte San Gabriele rozbijają się od kilku dni zacięte ataki włoskie, pragnące przez wydarcie tej góry oddziaływać na dalszy odcinek frontu, który, mimo przesunięcia, dokonanego na północy, strategicznie jest zupełnie bezpieczny, właśnie dzięki zwycięskiej obronie San Gabriele. Oddany teren przed płaskowyżem Kal w największej głębokości dochodzi 6 klm. i prócz Canale i Auzzy niema żadnych większych miejscowości. Świadome celu kierownictwo przez dobrowolne przełożenie linii obronnej osiągnęło taktyczne udogodnienia i polepszenia pozycji.

Biuletyn włoski z 26 b. m., reasumując przebieg operacji od 19 b. m., zapoczątkowanych przekroczeniem Soczy na 14 rzuconych mostach a zakończonych w tej fazie wzięciem Monte Santo, wymienia jako zdobycz wojenną koło 23.000 ludzi i 600 oficerów, ponadto 75 armat.

Działalność władz austro-węgierskich, pod każdym względem poprawna i zgodna z przepisami, ograniczała się wyłącznie do powyżej podanego wystąpienia.

Dookoła wojny światowej.

Proces Suchomlinowa.

Agencja Piotrogradzka podaje szczegóły sensacyjnego procesu b. ministra wojny:

W procesie Suchomlinowa przedstawił świadek generał Januszkiewicz straszne położenie armii rosyjskiej, która widziała się nagle zupełnie pozbawioną amunicji i karabinów. Przed wojną Rosya nie mogła produkować normalnych zapasów amunicji — odpowiednio do innych państw europejskich. Skoro wybuchła wojna, stosunki te jeszcze się pogorszyły. Główną przyczyną trudności uzupełnienia amunicji było, iż swojego czasu Suchomlinow z powodów oszczędnościowych wzbraniał się podwyższyć produkcję amunicji i użyć prywatnych fabryk do sporządzania materiału strzelniczego. Minister odpowiadał na telegraficzne zażalenia i prośby o amunicję obietnicami, nic jednak faktycznie nie zrobił, aby poprawić stosunki, których następstwa były straszne. **Żołnierze ginęli masami**, lub też uciekali, ponieważ im rzeczywiście nie było możliwym nieprzyjacielowi stawić oporu. **Niemcy, którzy wiedzieli, że Rosyanie nie mają amunicji**, doprowadzili swoją artylerję aż do pierwszych linii rosyjskich i **ostrzeliwali ich z bezpośredniej bliskości**, wyrządzając w ten sposób w szeregach rosyjskich straszne spustoszenia. Suchomlinow na te zeznania odpowiedział: **Niemcy przygotowywali się do wojny przez lat 40, podczas gdy Rosya w tym czasie prawie nic nie przedsięwzięła.**

Wniosek o usunięcie cenzury i stanu obłężenia w Niemczech.

W komisji głównej parlamentu Rzeszy postawiły wszystkie partie wniosek o usunięcie politycznej cenzury, a socyalni demokraci o zniesienie stanu obłężenia.

Zdobycie Bojanu.

Dzisiejszy komunikat donosi:

Wschodni teren wojny:

Pod Soveją przedwczoraj zdobyte wzgórze musiało zostać wobec przeważających ataków opróżnione. U armii gen. pułkownika Krütka wydarły austro-węgierskie i niemieckie pułki Rosyanom w gorących walkach wieś Bojan i stanowiska na Dolzek. Sprowadzono ponad 1000 jeńców, 6 armat i wiele karabinów maszynowych.

Włoski teren wojny.

Wzmocnieni nowymi siłami starają się Włosi na płaskowyżu Bainsizza—Św. Ducha usilnie rozszerzyć swój terenowy zysk wywalczony wielkimi ofiarami od początku 11 bitwy nad Soczą. Prawie na wszystkich częściach tego frontu atakował nieprzyjaciel nasze wojska. W zaciętych walkach na granaty ręczne i bagnety mierzyla się nasza nieprzełamana w dziesięciodniowej bitwie siła odporna z przewagą włoską. **Dzielni obrońcy na całej linii pozostali zwycięzcami** Nieprzyjaciel został wszędzie odrzucony, miejscami uciekał w zupełnym rozluźnieniu. **Także na wschód od Gorycyi nie udało się Włochom znacznymi siłami przeprowadzone uderzenie.**

W obszarze przełęczy Stillskiej przeprowadzone wśród znacznych alpejskich trudności przedsięwzięcie dało pełny wynik korzystny. **Strzelcy cesarscy znieśli w lodzie i śniegu niespodziewanym napadem nieprzyjacielski posterunek, przyprowadzili 2 włoskich oficerów, 20 „Alpinów”, 1 karabin maszynowy i 1 reflektor.**

KRONIKA.

Kraków, wtorek 28 sierpnia.

Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się dziś o godz. 6 wieczór. Na porządku dziennym: Sprawy aprowizacyjne.

Z braku masła i tłuszczów ludność nabywała chętnie wędzonkę z masarni miejskiej, sprzedawaną przy pl. Jabłonowskich. To też zapanało wielkie rozczarowanie, gdy w poniedziałek nie sprzedawano wędzonki. Apelujemy do magistratu, by masarnie rozszerzyły i sprzedawały stale wędzonkę, którą można użyć jako o-mastę zamiast masła i słoniny.

Na rynku kleparskim skonfiskowała dziś policja u chłopów z Królestwa Polskiego mąkę, którą sprzedawali po kilka koron za kilogram. — Mąka ta zapewne przeznaczona będzie dla sklepów miejskich.

Rozporządzenie o ochronie lokatorów rozszerzono na miasto Gorlice.

Statystyka pozostających w Królestwie legionistów.

3 kursy piechoty, złożone z 27 oficerów, 111 podoficerów i 660 żołnierzy.

Kurs saperski: 3 oficerów, 10 podoficerów, 50 żołnierzy.

Kurs trenowy: 4 oficerów, 5 podoficerów, 55 żołnierzy.

Szkoła aspirantów oficerskich: 4 oficerów, 76 żołnierzy (wszyscy z II brygady).

Szkoła podoficerska: 6 oficerów, 8 żołnierzy.

Kurs artylerji: 4 oficerów, 6 podoficerów, 70 żołnierzy.

Kurs kawaleryi: 6 oficerów, 15 podoficerów, 85 żołnierzy.

3 pułkowników: Berbecki, Januszajtis, Minkiewicz (z adjutantami).

Departament zaciągu: 19 oficerów, 54 podoficerów.

Razem: 76 oficerów, 204 podoficerów, 1020 żołnierzy.

Odpowiedź austriacka na drugi artykuł „D. W. Ztg.”

Biuro kor. podaje: Ze strony autorytatywnej komunikują pismo w sprawie Piłsudskiego, że wbrew luźnym informacjom, jakie pojawiły się w prasie, **koła wojskowe austro-węgierskie stoją zdala od sprawy uwłężenia Piłsudskiego.** — Z okazji pobytu Piłsudskiego w Krakowie kontrola policyjna, jak przy każdym podróznym, ograniczała się do przedłożenia kartki meldunkowej. Piłsudski na karcie meldunkowej podał jako dokument podróznym „otwarty rozkaz” komendy polskich Legionów z dnia 1 lipca. Na podstawie tego stwierdzenia takie wyszczególnienie zakomunikowano generał-gubernatorstwu warszawskiemu z prośbą o wyjaśnienie posiadania „otwartego rozkazu”, gdyż Piłsudski od czasu zwolnienia nie należy do Legionów i dlatego nie miał tytułu do posiadania „otwartego rozkazu”.

Potem komenda Legionów doniosła, że Piłsudskiemu nie wystawiono otwartego rozkazu.

